

Meiden, laat je niet afremmen

Meisjes moeten mengpaneel en koelvloeistof niet vrezen, schrijft *Lavalu*.

Lavalu

4 januari 2019

Artikel opslaan

Een van de monteurs van de Douglas Aircraft Company in Californië, dat in de jaren dertig van de vorige eeuw de B-17F bommenwerper produceerde. Library of Congress by CC

Van jongs af aan heb ik schijt aan de gebaande paden. Ik speel piano sinds ik vier ben en schrijf liedjes sinds mijn vijftiende. Toen ik een felbegeerde plek op de Toneelschool in Arnhem had, lonkte de piano meer dan ooit. Omdat iedereen er al acteerde, ging ik musiceren. Iedere vrijdagochtend hadden we koorzangles met de hele school (dertig man). Ik zag de vierstemmige koorpartijen en dacht: als ik bij een popliedje een tweede stem kan bedenken, dan kan ik toch ook een derde en een vierde stem bedenken? Dan heb ik een koorwerk. Toen dit lukte, bedacht ik me dat als ik voor vier stemmen kan schrijven, ik ook voor vier strijkers kan arrangeren. In al mijn bluf vroeg ik na een paar pogingen regisseur Hans van den Boom van NT Jong om mij iets te laten schrijven. Enkele jaren later belde Hans me onverwachts op: „Dit is je kans.” Met bluf stortte ik me erin. Vijf minuten voor de eerste repetitie keek de dirigent van het Residentie Orkest de door mij uitgeschreven muziekpartijen in. Hij was enthousiast.

Inmiddels heb ik solo albums gemaakt, door Europa getoerd en gecomponeerd voor orkesten. Ook schreef ik de muziek voor de theaterproductie Het Pauperparadijs. Tijdens het maakproces heb ik weken niet geslapen. 's Ochtends aan de keukentafel jankte ik vaak de spanning eruit, om daarna met nieuwe mascara en geheven - helder - hoofd op de repetities

LAVALU is muzikant en componist en is genomineerd voor een Musical Award.

te verschijnen. Het was het allemaal waard. Nu ben ik genomineerd voor een Musical Award. Ik ben de enige genomineerde vrouw tussen de mannelijke componisten. Ik ben zelfs de enige vrouw in de al jaren door mannen gedomineerde categorieën als regie, script, liedteksten, vertaling en compositie. Dit baart mij zorgen. Vandaar mijn oproep aan vrouwen om het initiatief te nemen.

Lees ook:

'Vrouwen, zorg dat je zichtbaar bent! Vrouwen in de top van het bedrijfsleven.'

Vakmensen zeggen vaak met vrouwen te willen werken. Maar zijn ze er niet? Kunnen ze het niet? Willen ze het niet? Tuurlijk wel. Talent heeft geen gender-voorkeur. Het ligt dieper dan dat. De meeste producenten en regisseurs kiezen er niet bewust voor om steeds met mannen te werken. En de meeste vrouwen kiezen er niet bewust voor om zangeres te worden in plaats van componist, of actrice in plaats van scriptschrijver. Het probleem zit dieper. Het zijn dieper liggende aannames over wat vrouwen wel en niet kunnen die ervoor zorgen dat de rollen in de kunsten - laat ik het daar even bij laten - onredelijk verdeeld zijn. Het zou al helpen als er bij het optuigen van nieuwe projecten goed wordt gekeken of er vrouwen zijn die werk kunnen leveren waar in eerste instantie een man voor gevraagd zou worden. Dat is een goede stap, maar het begint ergens anders. En het begin is breder dan de muziekindustrie.

Vaders: leer uw dochters koelvloeistof in de auto bij te vullen. Moeders: ga met uw dochter de computer installeren. Meiden: vraag een bandlid om na de repetitie dertig minuten langer te blijven om het mengpaneel uit te leggen. En daarna nog eens als je het nog niet snapt. Of google het. Tien keer als het moet. Docenten op de kunstopleidingen: spoor uw studentes aan hun eigen materiaal te schrijven in plaats van enkel als knapste actrice te pronken.

Bovenal, meiden: „*Create your own material.*” Regisseur Judd Apatow vertelde het zijn dochter, die actrice wil worden, jaren geleden al: „De rollen die jij wilt spelen, zul je zelf moeten schrijven.” Doe dit. Laat je niet tegenhouden. En heb schijt aan.